

Posolstvo Svätého Otca Leva XIV.

na 40. svetový deň mládeže

23. novembra 2025

„Aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou.“ (Jn 15, 27)

Drahí mladí!

Na začiatku tohto môjho prvého posolstva, ktoré vám adresujem, by som sa vám chcel v prvom rade poďakovať. Ďakujem vám za radosť, ktorú ste nám priniesli, keď ste prišli do Ríma sláviť jubileum, a ďakujem aj všetkým mladým ľuďom, ktorí sa k nám pripojili v modlitbe vo všetkých kútoch sveta. Bola to vzácna udalosť na obnovenie nadšenia viery a spoločnej nádeje, ktorá horí v našich srdciach! Postarajme sa preto, aby jubilejné stretnutie neostalo len ojedinelým momentom, ale aby pre každého z vás znamenalo krok vpred v kresťanskom živote a silné povzbudenie k vytrvalému vydávaniu svedectva viery.

Práve táto dynamika je v centre nadchádzajúceho Svetového dňa mládeže, ktorý budeme sláviť v nedeľu Krista Kráľa, 23. novembra, a ktorého témou bude „Aj vy vydávate svedectvo, lebo ste so mnou.“ (Jn 15, 27) S pomocou Ducha Svätého sa ako pútnici nádeje pripravujeme stať sa Kristovými odvážnymi svedkami. Začnime teda teraz cestu, ktorá nás povedie až k medzinárodnému stretnutiu Svetových dní mládeže v Soule v roku 2027. V tejto perspektíve by som sa chcel zamerať na dva aspekty svedectva: naše priateľstvo s Ježišom, ktoré prijímame od Boha ako dar, a záväzok každého z nás, aby sme v spoločnosti boli budovateľmi pokoja.

Priatelia, a preto svedkovia

Kresťanské svedectvo sa rodí z priateľstva s Pánom, ukrižovaným a vzkrieseným na spásu všetkých. Nie je to ideologická propaganda, ale skutočný princíp vnútornej premeny a sociálneho scitlivenia. Ježiš nazval „priateľmi“ učeníkov, ktorým dal poznať Božie kráľovstvo a požiadal ich, aby zostali s ním, tvorili s ním spoločenstvo a poslal ich hlásať evanjelium (porov. Jn 15, 15. 27). Keď nám teda Ježiš hovorí „vydávate svedectvo“, uisťuje nás, že nás považuje za svojich priateľov. Len on sám dokonale vie, kto sme, a prečo sme tu: pozná srdcia vás, mladých, vaše rozhorčenie nad diskrimináciou a nespravodlivosťou, vašu túžbu po pravde a kráse, radosti a pokoji. Priateľsky vás počúva, motivuje a vedie, povolávajúc každého k novému životu.

Pohľad Ježiša, ktorý vždy chce iba naše dobro, nás predchádza (porov. Mk 10, 21). Nechce z nás mať služobníkov, ani „aktivistov“ nejakej strany: volá nás, aby sme boli s ním ako priatelia, a tak sa obnovil náš život. Naše svedectvo teda vyplýva spontánne z radostnej novosti tohto priateľstva. Ide o jedinečné priateľstvo, ktoré nám daruje spoločenstvo s Bohom; verné priateľstvo, ktoré nám pomáha objaviť našu dôstojnosť a dôstojnosť iných; večné priateľstvo, ktoré ani smrť nemôže zničiť, lebo má svoj počiatok v Ukrižovanom, ktorý vstal z mŕtvych.

Spomeňme si na posolstvo, ktoré nám zanechal apoštol Ján v závere štvrtého evanjelia: *„To je ten učeník, ktorý o týchto veciach vydáva svedectvo a toto napísal. A vieme, že jeho svedectvo je pravdivé.“* (Jn 21, 24) Celé predchádzajúce rozprávanie je zhrnuté ako „svedectvo“ plné vďačnosti a úžasu zo strany učeníka, ktorý nikdy nehovorí svoje meno, ale sa označuje za „učeníka, ktorého Ježiš miloval“. Toto pomenovanie je odrazom vzťahu: nie je to meno jednotlivca, ale svedectvo o osobnom vzťahu s Kristom. To je pre Jána skutočne dôležité: byť Pánovým učeníkom a cítiť sa ním milovaný. Chápeme teda, že kresťanské svedectvo je ovocím vzťahu viery a lásky s Ježišom, v ktorom nachádzame spásu svojho života. To, čo píše apoštol Ján, platí aj pre vás, milí mladí. Kristus vás pozýva, aby ste ho nasledovali a sedeli pri ňom, počuli jeho srdce a zblízka sa podieľali na jeho živote! Každý je pre neho „milovaným učeníkom“ a z tejto lásky pramení radosť svedectva.

Ďalším odvážnym svedkom evanjelia je Ježišov predchodca Ján Krstiteľ, ktorý *„prišiel ako svedok vydať svedectvo o svetle, aby skrze neho všetci uverili“* (Jn 1,7). Hoci sa medzi ľuďmi tešil veľkej popularite, dobre vedel, že je len „hlasom“, ktorý ukazuje na Spasiteľa: *„Hľa, Boží Baránok.“* (Jn 1, 36) Jeho príklad nám pripomína, že skutočný svedok nemá za cieľ zaujať miesto na scéne, nehľadá nasledovníkov, ktorých by si k sebe pripútal. Skutočný svedok je pokorný a vnútorne slobodný: predovšetkým od seba samého, to znamená od nároku byť stredom pozornosti. Preto je tiež slobodný počúvať, chápať a hovoriť pravdu všetkým, aj mocným. Od Jána Krstiteľa sa učíme, že kresťanské svedectvo nie je ohlasovaním seba samých a neoslavuje naše duchovné, intelektuálne alebo morálne schopnosti. Skutočné svedectvo znamená rozpoznať a ukázať Ježiša, keď sa zjaví, lebo iba on nás spasí. Ján ho spoznal medzi hriešnikmi, uprostred bežných ľudí. Preto pápež František často zdôrazňoval, že ak nevystúpime zo seba samých a zo svojich pohodlných zón, ak nepôjdeme k chudobným a tým, ktorí sa cítia vylúčení z Božieho kráľovstva, nestretneme Krista a nebudeme o ňom svedčiť. Stratíme tak tú oblažujúcu radosť z toho, že sme počuli a hlásame evanjelium.

Milí priatelia, pozývam každého z vás, aby ste ďalej hľadali v Biblii Ježišových priateľov a svedkov. Pri čítaní evanjelií totiž zistíte, že všetci našli v živom vzťahu s Kristom

skutočný zmysel života. Odpoveď na vaše najhlbšie otázky nenájdete v nekonečnom skrolovaní na mobilnom telefóne, ktoré zamestnáva pozornosť, no unavuje myseľ a zanecháva srdce prázdny. Tieto otázky nás nezavedú ďaleko, ak ich uzavrieme v sebe alebo v príliš úzkom okruhu. Naplnenie našich autentických túžob sa vždy dosahuje cez vystúpenie zo seba samých.

Svedkovia, a teda misionári

Takto sa vy mladí s pomocou Ducha Svätého môžete stať vo svete Kristovými misionármi. Mnohí vaši rovesníci sú vystavení násiliu, nútení používať zbrane, žiť odlúčení od svojich blízkych, migrovať a utekať. Mnohí nemajú vzdelanie a iné základné potreby. Všetci však majú s vami spoločné hľadanie zmyslu a s tým spojenú neistotu, nepohodlie z rastúceho sociálneho alebo pracovného tlaku, ťažkosti pri riešení rodinných kríz, bolestný pocit nedostatku príležitostí, výčitky svedomia za chyby, ktorých sa dopustili. Vy sami sa môžete postaviť po boku iných mladých ľudí, kráčať s nimi a ukázať im, že Boh sa v Ježišovi priblížil ku každému človeku. Ako rád hovoril pápež František: „Kristus dáva najavo, že Boh je blízkosť, súciti a neha.“ (encyklika *Dilexit nos*, 35)

Je pravda, že nie je vždy ľahké svedčiť. V evanjeliách často nachádzame napätie medzi prijatím a odmietnutím Ježiša: „*A svetlo vo tmách svieti, a tmy ho neprijali.*“ (Jn 1, 5) Podobne aj učeník-svedok zažíva na vlastnej koži odmietnutie a niekedy dokonca aj násilný odpor. Pán túto bolestnú skutočnosť neskrýva: „*Ak mňa prenasledovali, budú prenasledovať aj vás.*“ (Jn 15, 20) Práve to sa však stáva príležitosťou, aby sme uskutočňovali najvyššie prikázanie: „*Milujte svojich nepriateľov a modlite sa za tých, čo vás prenasledujú.*“ (Mt 5, 44) To robili mučeníci od počiatku Cirkvi.

Drahí mladí ľudia, toto nie je príbeh, ktorý patrí len do minulosti. Aj dnes, na mnohých miestach sveta, kresťania a ľudia dobrej vôle trpia v dôsledku prenasledovania, klamstva a násilia. Možno ste aj vy boli zasiahnutí touto bolestnou skúsenosťou a možno ste boli v pokušení reagovať inštinktívne a zaujať agresívny postoj, čím ste sa stavali na úroveň tých, ktorí vás odmietli. Spomeňme si však na múdru radu svätého Pavla: „*Nedaj sa premôcť zlu, ale dobrom premáhaj zlo.*“ (Rim 12, 21)

Nedajte sa teda odradiť: podobne ako svätí, aj vy ste povolaní vytrvať v nádeji, najmä zoči-voči ťažkostiam a prekážkam.

Bratstvo ako puto pokoja

Z priateľstva s Kristom, ktoré je darom Ducha Svätého v nás, vzniká spôsob života, ktorý v sebe nesie bratský charakter. Mladý človek, ktorý stretol Krista, všade prináša „teplo“ a

„chut“ bratstva, a každý, kto s ním alebo s ňou príde do kontaktu, je priťahovaný do novej a hlbokej dimenzie, ktorá je tvorená nezištnou blízkosťou, úprimným súcitom a vernou nežnosťou. Duch Svätý nám pomáha vidieť bližného novými očami: v druhom je brat či sestra!

Svedectvo bratstva a pokoja, ktoré v nás vyvoláva priateľstvo s Kristom, nás pozdvihuje z ľahostajnosti a duchovnej lenivosti a pomáha nám prekonať uzavretosť a podozrievavosť. Spája nás navzájom a podnecuje nás k spoločnému úsiliu, počnúc dobrovoľníctvom až po politicky aktívnu lásku k blížnemu, aby sme tak vytvorili nové životné podmienky pre všetkých. Nenasledujte tých, ktorí používajú slová viery na rozdeľovanie: skôr sa spájajte pri odstraňovaní nerovností a zmierovaní polarizovaných a utláčaných komunit. Preto, drahí priatelia, počúvajte Boží hlas v nás a prekonnajme svoj egoizmus, aby sme sa stali usilovnými tvorcami pokoja. Potom sa tento pokoj, ktorý je darom vzkrieseného Pána (porov. *Jn* 20, 19), stane viditeľným vo svete skrze spoločné svedectvo tých, ktorí nosia v srdci jeho Ducha.

Drahí mladí, zoči-voči utrpeniu a nádejiam tohto sveta upierajte svoj pohľad na Ježiša. On, keď umieral na kríži, zveril Jánovi Pannu Máriu ako matku a jej jeho ako syna. Tento najväčší dar lásky je určený každému učeníkovi, nám všetkým. Pozývam vás preto, aby ste prijali toto sväté puto s Máriou, Matkou plnou lásky a porozumenia, a pestovali ho najmä modlitbou ruženca. Potom budeme v každej životnej situácii zakúšať, že nikdy nie sme sami, ale vždy sme milované deti Boha, ktorý nám odpúšťa a povzbudzuje nás. O tom s radosťou vydávajte svedectvo!

Vo Vatikáne 7. októbra 2025, na spomienku Panny Márie Ružencovej

LEV PP. XIV.